

U S N E S E N Í

Vrchní soud v Olomouci rozhodl v právní věci žalobce **ABB Energetické systémy s.r.o.**, se sídlem Olomoucká 7/9, 565 66 Brno, zast. JUDr. Janou Gregorovou, advokátkou se sídlem Ostrá 18, 616 00 Brno, proti žalovanému **Úřadu pro ochranu hospodářské soutěže**, Joštova 8, Brno, o přezkoumání rozhodnutí předsedy Úřadu pro ochranu hospodářské soutěže ze dne 11.10.1999 č.j. 2R 26/99-Ku,

t a k t o :

I. Řízení se z a s t a v u j e .

II. Žádný z účastníků n e m á právo na náhradu nákladu řízení.

III. Žalobci se v r a c í 50% ze zaplaceného soudního poplatku 1.000,- Kč, tj. částka 500,- Kč, která bude vyplacena z účtu Vrchního soudu v Olomouci do 30-ti dnů od právní moci tohoto usnesení.

O d ů v o d ě n í

Žalobou podanou u Vrchního soudu v Olomouci dne 2.11.1999 se žalobce domáhal zrušení rozhodnutí předsedy Úřadu pro ochranu hospodářské soutěže ze dne 11.10.1999 č.j. 2R 26/99-Ku, kterým byl zamítnut rozklad proti rozhodnutí Úřadu pro ochranu hospodářské soutěže ze dne 16.7.1999 č.j. S 78/99-150/1723/99-Hm, jímž byl odmítnut návrh žalobce na přezkoumání rozhodnutí zadavatele veřejné zakázky.

Žalobce v důvodech žaloby uvedl, že se domnívá, že rozhodnutím žalovaného byl zbaven svého práva na přezkoumání rozhodnutí zadavatele o námitkách orgánem dohledu, jak mu to garantuje zákon č. 199/1994 Sb., o zadávání veřejných zakázek, v platném znění (dále jen „zákon“). Rozhodnutí tak zasáhlo nepříznivě sféru žalobcových subjektivních oprávnění jako uchazeče o veřejnou zakázku. Nezákonnost spatřoval v tom, že žalovaný nesprávně aplikoval ustanovení § 57 zákona, když tvrdí, že nedodržení sedmidenní lhůty pro podání, resp. doručení návrhu na přezkoumání rozhodnutí zadavatele o námitkách zadavateli, má za následek jeho odmítnutí, a to i když doručení předmětného návrhu orgánu dohledu v této lhůtě provedeno bylo. Má za to, že pokud návrh od uchazeče orgán dohledu ve stanovené lhůtě obdržel, bylo řízení zahájeno a není možné proto návrh pro opožděnost jeho doručení zadavateli odmítnout.

Žalovaný se k podané žalobě vyjádřil tak, že má za to, že jde o rozhodnutí vyloučené z přezkumu soudem ve smyslu ustanovení § 248 o.s.ř..

Ze správního spisu předloženého žalovaným soud zjistil tyto rozhodné skutečnosti :

Městský úřad Uherské Hradiště vyzval dne 22.3.1999 podle § 49 zákona čtyřicet šest zájemců k podání nabídky ve veřejné zakázce na zpracování „Koncepce zásobování města Uherského Hradiště teplem a PD rekonstrukce stávající parní soustavy“. Zadavatel rozhodl o vyloučení uchazeče - žalobce z další účasti v soutěži dne 24.5.1999 a dne 3.6.1999 zadavatel přezkoumal námitky podané proti tomuto rozhodnutí o vyloučení uchazeče s tím, že k porušení zákona rozhodnutím o vyloučení uchazeče nedošlo. Toto rozhodnutí převzal žalobce dne 7.6.1999 a dne 14.6.1999 podal u Úřadu pro ochranu hospodářské soutěže návrh na přezkoumání rozhodnutí zadavatele orgánem dohledu. Podle prezentačního razítka na návrhu na přezkoumání rozhodnutí zadavatele orgánem dohledu doručovaného v druhopise zadavateli je datum 15.6.1999. Žalovaný rozhodl svým rozhodnutím ze dne 16.7.1999 tak, že podaný návrh odmítl s odůvodněním, že zadavateli bylo jedno vyhotovení návrhu doručeno právě až dne 15.6.1999, tedy po uplynutí zákonem stanovené lhůty, která je sedmidenní. Podanému rozkladu žalobce žalovaný nevyhověl, rozhodnutí prvostupňového orgánu potvrdil a rozklad zamítl s tím, že v daném případě byl návrh k orgánu dohledu podán včas, zadavatel však návrh obdržel po uplynutí zákonné lhůty pro jeho podání. Správní řízení návrhové je zahájeno u orgánu dohledu podle § 57 odst. 1 zákona až dnem, kdy mu návrh účastníka došel, tedy bez ohledu na to, kdy byl předán k poštovní přepravě. Ustanovení § 57 odst. 2 zákona jednoznačně opožděnost návrhu spojuje s jeho odmítnutím. Zadavatel, který ve stanovené sedmidenní lhůtě návrh neobdrží, může podle § 57 odst. 4 zákona mít za to, že nebyl podán žádný návrh a tato skutečnost mu umožňuje ihned po uplynutí lhůty pro podání návrhu uzavřít smlouvu s vybraným uchazečem. Pro úplnost pak dodal, že orgán dohledu vždy i při opožděném podání návrhu posuzuje případ i po věcné stráně, zda zadavatel v průběhu zadávacího řízení neporušil některá ustanovení zákona. V kladném případě řízení zahajuje z vlastního podnětu a vydá příslušné rozhodnutí. V tomto případě shledal porušení zákona, a proto ve věci zahájil správní řízení z vlastního podnětu.

Soud přezkoumal rozhodnutí žalovaného včetně řízení, které mu předcházelo a dospěl k těmto závěrům.

Ve správním soudnictví přezkoumávají soudy na základě žalob nebo opravných prostředků zákonnost rozhodnutí orgánů veřejné správy. Podle § 250i odst. 1 o.s.ř. při přezkoumávání zákonnosti rozhodnutí je pro soud rozhodující skutkový stav, který tu byl v době vydání napadeného rozhodnutí; dokazování se neprovádí. Podle třetího odstavce k vadám řízení před správním orgánem soud přihlédně jen, jestliže vzniklé vady mohly mít vliv na zákonnost napadeného rozhodnutí.

Podle § 248 odst. 1 o.s.ř. soudy nepřezkoumávají rozhodnutí správních orgánů, která nemají povahu rozhodnutí o právu či povinnosti fyzické nebo právnické osoby, zejména obecně závazné (normativní) akty, rozhodnutí organizační povahy a rozhodnutí upravující vnitřní poměry orgánu, který je vydal. Podle odst. 2 písm. e) soudy dále nepřezkoumávají rozhodnutí správních orgánů předběžné, procesní nebo pořádkové povahy.

Z uvedeného vyplývá, že žalovaný postupoval podle § 57 odst. 2 in fine zákona. Podle tohoto ustanovení návrh, který nemá náležitosti uvedené v § 2, musí orgán dohledu odmítnout.

Rozhodnutí správního orgánu může být jednak ve věci samé - meritorní - kterým dává správní orgán autoritativní stanovisko k věci projednávané v řízení a jímž přímo zasahuje sféru hmotných práv účastníka tohoto řízení a jednak rozhodnutí procesní, která jsou vydávána k řešení otázek v průběhu řízení a která se dotýkají pouze procesních práv a povinností účastníků správního řízení. Z pohledu § 248 odst. 2 písm. e) o.s.ř. se rozhodnutími procesní povahy rozumí taková rozhodnutí, jimiž správní odvolací orgán, např. zruší a vrátí

věc k novému projednání a rozhodnutí nebo rozhodnutí o vyloučení pracovníka nebo člena správního orgánu (§ 12 ods. 1, § 13 odst. 2 správního řádu) o tom, že osoba není účastníkem řízení (§ 14 odst. 1), o ustanovení opatrovníka (§ 16 odst. 1, 2), o prominutí zmeškání lhůty (§ 28), o přerušení řízení (§ 29), o zastavení řízení (§ 30), o uložení náhrady nákladů řízení (§ 31 odst. 2), o uložení povinnosti předložit listinu, předmět ohledání nebo strpět ohledání na místě (§ 37, 38), o uložení předběžného opatření a jeho zrušení (§ 43 odst. 1, 2), o uložení pořádkového opatření (§ 45). Přestože v tomto případě nepochybně jde o zásah do práv účastníků řízení, byť práv procesních, nelze jej učinit předmětem přezkumu, neboť zákonodárce jmenovitě tato (a některá další) rozhodnutí z přezkumu vyloučil a to tzv. inkompetenčním ustanovením (§ 248 o.s.ř.). Mezi takto z přezkumu vyloučená rozhodnutí patří i rozhodnutí procesní a tím rozhodnutí o odmítnutí návrhu bezpochyby je.

V posuzovaném případě totiž žalovaný nerozhodl o hmotném právu či povinnosti žalobce, neboť skončil při tom, že návrh tak, jak byl podán, odmítl pro jeho opožděnost. Tak to bylo vyjádřeno i ve výroku napadeného rozhodnutí správního orgánu prvního stupně, které bylo v rámci rozkladového řízení potvrzeno. Právo, které zde existuje na straně žalobce, je právo na přezkoumání postupu zadavatele orgánem dohledu. Není to právo na účast v obchodní veřejné soutěži. Rozhodnutím žalovaného nebylo rozhodnuto, zda postup zadavatele byl v souladu se zákonem či nikoli. Bylo rozhodnuto pouze o tom, že se návrh na přezkoumání rozhodnutí zadavatele o námitkách odmítá, tudíž toliko o právu, aby žalovaný určitým způsobem postupoval a vydal rozhodnutí o určitém obsahu. Tedy o právu na řádné vedení procesu a rozhodnutí o tomto právu pak není rozhodnutím ve věci samé, totiž o správnosti postupu zadavatele, ale jen o tom, že se návrh odmítá s důsledkem, že není dále v řízení pokračováno; o předmětu návrhu se věcně nerozhoduje. Nezměnila se žádným způsobem výchozí pozice žalobce.

Oblast zadávání veřejných zakázek upravuje zákon č. 199/1994 Sb., o zadávání veřejných zakázek, v platném znění. Podle § 57 odst. 2 zákona je předvídána činnost orgánu dohledu (Úřadu pro ochranu hospodářské soutěže) v objektivní lhůtě 4 let všude tam, kde došlo k porušení zákona. V daném případě soud zastavením řízení nikterak neodňal právo žalobce, aby bylo napraveno rozhodnutí zadavatele, došlo-li k porušení zákona v objektivní rovině, neboť povinnost orgánu dohledu zahájit v takovém případě řízení z vlastního podnětu se nevyčerpává a nekončí tím, jestliže není takovýto návrh podán ve lhůtě.

Podle § 250d odst. 3 předseda senátu usnesením řízení zastaví, jestliže žaloba byla podána opožděně, jestliže byla podána neoprávněnou osobou, jestliže směřuje proti rozhodnutí, jež nemůže být předmětem přezkoumávání soudem, jestliže žalobce neodstranil vady žaloby, jejichž odstranění soud nařídil a jež brání věcnému vyřízení žaloby nebo jestliže žalobce není zastoupen podle § 250a anebo jestliže žaloba byla vzata zpět (§ 250a odst. 2).

Proto nezbylo soudu než řízení zastavit, neboť žaloba směřuje proti rozhodnutí, které nemůže být předmětem přezkoumávání soudem.

Protože řízení skončilo zastavením, soud nepřiznal žádnému účastníku právo na náhradu nákladů řízení (§ 146 odst. 1 písm. c), § 240c o.s.ř.).

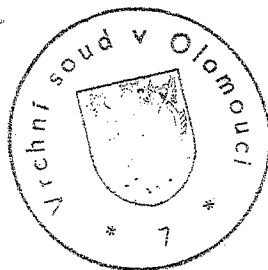
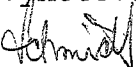
Protože řízení bylo zastaveno před tím, než soud začal jednat o věci samé, rozhodl podle § 10 odst. 2 zákona, č. 549/1994 Sb., o soudních poplatcích, ve znění pozdějších právních předpisů, o vrácení 50% soudního poplatku, který byl na soud zaplacen žalobcem kolkovou známkou, tedy částky 500,- Kč. Podle téhož ustanovení bude částka vrácena z účtu podepsaného soudu.

P o u ě n í : Proti tomuto rozhodnutí není opravný prostředek
přípustný (§ 250j odst. 4 o.s.ř.).

V Olomouci dne 22.12.1999

Za správnost vyhotovení:

R. Schmidtová

JUDr. Václav Novotný, v.r.
předseda senátu

